

» tutis habitu te ipsum constitues. » Si vero exul et profugus e domo tua, nunquam aut rarius tecum habitaveris, et hospitium cordis tui non ingrediaris; quid de eo fiet? nisi quod præfatur Sapiens: *Per agrum hominis pigri transivi, et per vineam viri stulti; et ecce totum repleverant urticæ, et operuerant superficiem ejus spinæ, et maceria lapi-dum destructa erat* (1).

Demum hujusc inquisitionis emolumen-tis cumulum addit Apostolus his verbis: *Si nos met ipsos dijudicaremus, non utique judicaremur* (2); unde merito exclamat S. Ber-nardus: *Quam bonum est istud judicium quod districto Dei judicio me subducit! volo vultui iræ judicis judicatus præsentari non judicandus, quia non bis judicat in idipsum.*

Quomodo rationem illam tecum insti-tuas, viam aperit ipse Propheta brevi qui-dem isto, sed pleno sententiis versiculo: *Sta-tue tibi speculam, pone tibi amaritudines, et dirige cor tuum in viam rectam* (3). Implorato igitur Dei auxilio, omnibus tum naturæ, tum gratiæ collatis tibi beneficiis ad splen-dorem divini luminis consideratis: qui qui-dem actus in omni supplicatione nostra digniorem ac Deo acceptiorem confiuncit prologum,

1. *Statue tibi speculam.* Videlicet supre-

(1) Prov. 24. — (2) 1 Cor. 11. — (3) Jerem. 31.

mam mentis tuæ arcem descendens, ibique veluti ex alto despiciens omnes animæ tuæ obmurmurantes passiones, et sensuum tuo-rum evagationem compescens, multa pace tecum fruens; considera, inquit Hugo a S. Victore, quibus affectionibus frequen-tius tangeris, quibus cogitationibus magis incur saris, quibus tentationum machinis a maligno spiritu frequentius impugnaris: at-tende unde venis, quo tendis, quid agis, quid omittis, quantum quotidie proficias vel deficitis, quomodo Spiritus sancti motibus obsequaris vel resistas (1).

Tibi ipsi dico, addit S. Ephrem (2): Putasne in aliquo Deum exacerbavi? Numquid verba otiosa protuli? Num inter orandum minus attentus fui? Num per contemptum negligientiamve peccavi? Num fratrem irri-tavi? Num alicui detraxi? Numquid impro-bæ et sordidae cogitationes invaserunt me, atque illis libenter immoratus sum? Omni-bus itaque animæ tuæ sordibus veluti in an-gulo cordis collectis, ad exemplum Prophe-te cujus vox ista erat, *Exercitabar et sco-pebam spiritum meum* (3).

2. *Pone tibi amaritudines.* Ejusdem Pro-phete vestigis insistens, quoniam iniquita-tes tuas ipse cognoscis, et peccata tua stant contra te; hujusmodi noxas fletibus et gemi-

(1) Lib. 3 de Anima. — (2) Supra. — (3) Ps. 76.

tibus tuis studeas detergere. Dic Deo tuo : *Domine, ne intres in judicium cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. Ecce anima mea turbata est intra me et adhæsit pavimento; vivifica me secundum verbum tuum* (1). *Numquid in æternum projiciet Deus, aut non apponet ut complacitor sit adhuc? aut oblivisetur misereri Deus, aut continebit in ira sua misericordias suas* (2). Tum de Dei bonitate bene confidens, conclude cum eodem Psalmista : *Dixi nunc coepi, hæc mutatio dextræ Excelsi* (3). Itaque,

3. *Dirige cor tuum in viam rectam, lapsus tuos ab ipso fonte sedulius investigando, ut illorum rivulos valeas exsiccare. Ad quos offendisti scopulos observa, ut illos denuo præcaveas : imminuta anima tuæ loca perpende, ut novis illa munitionibus circumvalles : tanquam strenuus miles ad vitiorum profligationem a quibus sauciatus es te accinge, istud Psalmistæ ad pugnam sese adhortantis iterans : Persequar inimicos meos, et comprehendam illos, et non convertar donec deficiant* (4).

Denum, in rectum virtutum tramitem a quo declinasti, rursum ingredi ne moreris. Sed cum vana sint consilia tua, nisi Deus

(1) Psal. 142. — (2) Psal. 76. — (3) Ibid. — (4) Ps. 17.

illa fecundare dignetur, leva oculos tuos ad ipsum, unde veniet auxilium tibi, istam Judith precationem ingeminans : *Confirma me, Domine Deus Israel, et respice in hac hora ad opera manuum mearum, ut, sicut promisi, Jerusalem Civitatem tuam* (seu animam tibi devotam) *erigas; et hoc quod credens per te fieri posse cogitavi, perficiam* (1).

Præter istam generalem conscientiæ indagationem, aliam præscribunt piæ et devoutæ vitæ doctores, quam *examen particulare* vocant; hoc est, certamen veluti singulare adversus vitium aliquod præcipuum; vel pia ad aliquam speciatim virtutem exercitatio. Hujus sanctæ praxis artificium mirifice Cassianus evolvit.

« Unusquisque, inquit, vitium quo maxime infestatur explorans, adversus illud arripiat principale certamen, omnem curam mentis ac sollicitudinem erga illius impugnationem observationemque defi- gens, contra illud crebra cordis suspiria et gemituum tela contorquens, adversus illud cunctos labores ac meditationes sui cordis impendens; indesinentes quoque orationum fletus ad Dominum fundens, et impugnationis suæ extinctionem ab illo specialiter et jugiter poscens (2). »

Nec etiam abs re erit damna lucrave sua

(1) Judith. 13. — (2) Col. 5, c. 14.

sedulo annotare, diem cum die, hebdomadem cum hebdomade, mensem cum mense conferendo; ut sciat quantum profecerit vel defecerit: *Si omni anno, ait pius Auctor Imitationis, unum vitium extirparemus, cito viri perfecti efficeremur* (1).

Rursum, pergit ibidem Cassianus, « Cum se a priori vitio senserit absolutum, latebras sui cordis simili intentione perlustret, » et exploret quam passionem inter reliquas » perspexerit diriorem, atque adversus eam » specialius omnia spiritus arma commo- » veat; et ita semper validioribus superatis, » celerem de residuis habebit facilemque » victoriam, quia et mens triumphorum pro- » cessu reddetur fortior, et infirmior pugna » (ex parte pravorum affectuum) succè- » dens, promptiorem ei proventum faciet » præliorum. » Quod de vitiorum profligatiōne profert Cassianus, id de virtutum con- sectatione dictum existima.

ACTUS CONTRITIONIS

Juxta exemplum S. Marie Magdalenæ.

Quis dabit capiti meo aquam, et oculis meis fontem lacrymarum, ut plorem die ac nocte peccata mea, quibus te, amantissime Jesu, toties ad iram provocavi? Ad pedes tuos cum Magdalena provolvor, eosque ex

(1) Lib. 1, c. 11.

animo amplector et exoscular, tuam supplex misericordiam imploras. Parce, Domine, parce peccatis meis; que utinam tam largo lacrymarum imbre, quam peccatrix illa, possem eluere! Horum defectum, mi Jesu, roseo tuo, quem pro me copiosissime fudisti, sanguine compensa. A pedibus tuis non discedam; hos firmiter tenebo tanquam salutis mee anchoram, nec dimittam donec benedixeris mihi, et illa audiam summæ consolationis verba: *Remittuntur tibi peccata multa, quoniam dilexisti multum. Luc. 7.*

*Sanctissimæ Dei Genitrici sui ipsius
Dedicatio.*

O Domina mea sancta MARIA, me in tuam benedictam fidem ac singularem custodiā, et in sinum misericordiæ tuæ, hodie et quotidie, et in hora exitus mei, animam meam et corpus meum tibi commendō; omnem spem et consolationem meam; omnes angustias et miserias meas, vitam et finem vitæ meæ tibi committo: ut per tuam sanctissimam intercessionem et per tua merita, omnia mea dirigantur et disponantur opera secundum tuam tuique Filii voluntatem.

EXUENDO VESTES.

Quis indicavit tibi quod nudus essem; nisi quod ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes comedisti? *Genes. 3.*

Suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum, ut locuples fias, et vestimentis albis induaris, ut non appareat confusio nuditatis tuæ. *Apoc. 3.*

Expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, induite novum, eum qui renovatur in agnitionem, secundum imaginem ejus qui creavit illum. *Coloss. 3.*

Non in cubilibus et impudiciis, sed induimini Dominum Jesum Christum, et carnis curam ne feceritis in desideriis. *Rom. 13.*

Recita sequentes Psalms.

Ps. 4. Cum invocarem exaudivit me Deus, etc.

Ps. 15. Conserva me, Domine, quoniam speravi in te, etc.

Ps. 50. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam, etc.

E Vigilando per noctem.

Illumina oculos meos ne unquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus, Prævaluui aduersus eum. *Ps. 12.*

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine: Deus meus, illumina tenebras meas. *Ps. 17.*

Dominus illuminatio mea et salus mea: quem timebo? *Ps. 26.*

Anima mea desideravit te in nocte, sed et spiritu meo, in præcordiis meis de mane vigilabo ad te. *Isaiae 26.*

Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. *Luc. 1.*

Surge qui dormis, et exsurge a mortuis, et illuminabit te Christus. *Ephes. 5.*

Mane astabo tibi et videbo; quoniam non Deus volens iniquitatem tu es. *Ps. 5.*

D I V E R S Æ O R A T I O N E S.

ORATIO AD B. VIRGINEM

Pro obtainenda a Deo gratia cognoscendi et adimplendi voluntatem ejus.

Virgo benedicta inter mulieres, quæ ab æterno electa es et benedictionibus dulcedinis præventa, ut per te daretur mundo magni consilii Angelus: per te manifestetur mihi omne consilium Dei in me; ut probans quæ sit voluntas Dei bona et beneplacens et perfecta, conservem omnia verba ejus conferens in corde meo, et quodcumque dixerit

000456

mili faciam. Altrahe in me Spiritum veritatis, quem, perseverantibus tecum in oratione, promeruisti Apostolis; ut, sciens quia in his que Patris mei cœlestis sunt oportet me esse continuo, non acquiescam carnem et sanguinem, sed corde magno et animo volenti, dicam patri meo et matri meæ, Nescio vos; et fratribus meis, Ignoro vos. Dic, obsecro te, Filio tuo quod mater mea sis, ut bene sit mihi propter te, et vivat anima mea ob gratiam tui. O Mater pietatis et misericordiae, non dedigneris appellare filium, quem dilectissimus Unigenitus tuus non confunditur fratrem vocare! Plena es gratiarum et deliciis affluens; manum ergo tuam aperi inopi, et palmas tuas extende ad pauperem: ciba mendicun tuum de supereffluenti mensa tua, tuarumque virtutum vestibus valde bonis indue me: ut non intrem ad nuptias Agni non habens vestem nuptialem, sed divino conspectui gratus appaream, et odor meus odor sit agri pleni cui benedixit Dominus. Amen.

AD ANGELUM CUSTODEM.

Minister Altissimi, potens virtute, et faciens verbum illius ad audiendam vocem sermonum ejus: tibi Deus mandavit de me, ut custodias me in omnibus viis meis. In manibus ergo porta me, ut non incidam in ten-

tationem et in laqueum diaboli; ipse enim circuit quærens quem devoret, et ecce jam invadit me: fidelissime Custos, præveni eum et supplanta eum. Dirige gressus meos, et deduc me super semitas justitiae, ut ambulem in via bona, et calles justorum custodiām. Est enim via quæ videtur homini recta, novissima autem ejus ducunt ad mortem: præcede me et custodi in via, nec dimittas cum peccavero, et introduc in locum quem paravit Dominus, ut nihil faciam in alteram partem declinando, sed ita observem te, et audiam vocem tuam, ut humilibus consentiens, et diligens cordis munditiam, hæreditatem capiam salutis. Amen.

AD S. PATRONUM.

Sancte N. qui, licet jam de tua immortalitate securus sis, adhuc tamen de mea sollicitus es: adjuva orationis suffragio quem erudisti conversationis exemplo. Vere enim possum in vita tua tanquam in speculo et videre quid corrigam, et eligere quid sequar. Fuisti similis mihi, passibilis, circumdatus infirmitate, et tentatus per omnia; sed, in charitate radicatus et fundatus, calcasti mundum furentem, sprevisti blandientem, et vicisti malignum. Pater mi, Pater mi, obsecro ut fiat in me duplex spiritus tuus, ut imitator tui sim, sicut et tu Christi. Trahe

me post te; curram in odorem unguentorum tuorum, memoria enim tua in compositionem odoris, facta opus pigmentarii. Ex qua die conseputus sum cum Christo per baptismum in mortem, datus es mihi testis et custos propositi mei. Deprecor ergo te ut adjuves me in orationibus tuis pro me ad Deum, ut teneam spei meæ confessionem inclinabilem; et satagens ut per bona opera certam meam vocationem et electionem faciam, ad destinatum persequar, ad bravium supernæ vocationis Dei in Christo Jesu. Amen.

ORATIO CLERICI

Sola Tonsura initiati.

Domine Jesu Christe, qui initiasti nobis viam novam et viventem per velamen, id est, carnem tuam in introitu sanctorum; da leges tuas in corde meo, et in mente mea superscribe eas, et iniuritatum mearum jam non recorderis amplius. In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam, Deus meus, volui et legem tuam in medio cordis mei; in quocumque enim loco fueris, Domine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. Scio, Deus meus, quod probes corda, et simplicitatem diligas, unde et ego in simplicitate cordis mei lætus offero me ipsum. Domine Deus patrum nos-

trorum, custodi in æternum hanc voluntatem cordis mei, et semper in venerationem tui mens mea permaneat. Nunquam sit in me consilium discedendi a Deo vivo, nec te relinquam diligens hoc sæculum: sanctifica me in veritate, ut sim sanctus corpore et spiritu, utens hoc mundo tanquam non utens, et solummodo sollicitus quomodo placeam tibi, ut sis portio mea in terra viventium. Amen.

ORATIO CLERICI

In Minoribus Ordinibus constituti.

Tu solus, Domine Jesu Christe, habes clavem David; aperis enim, et nemo claudit; claudis, et nemo aperit. Tu solus aperis sensum ut intelligamus Scripturas. Tu solus in potestate imperas spiritibus immundis. Tu lux mundi, quam qui sequitur non ambulat in tenebris. Confige me zelo domus tuæ, ut stans jugiter ad ostium tabernaculi, et observans custodias Domini nocte et die, prohibeam profanari templum gloriæ tuæ. Revela oculos meos ut legam in libro legis Dei distincte et aperte ad intelligendum. Contere Satanam sub pedibus meis velociter: et praesta ut sic luceat lux mea coram hominibus, ut videant opera mea bona, et glorificant Patrem meum qui in cœlis est. Amen.

ORATIO SUBDIACONI.

Domine Jesu Christe, qui sanctificari vis in iis qui appropinquant tibi, et mundari eos præcipis qui ferunt vasa Domini; continentiam jubes, da quod jubes, et jubè quod vis: quis enim potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es? Munda me ergo ab omni inquinamento carnis et spiritus, ut perficiam sanctificationem meam in timore Dei: non præsumam circumdare altare tuum, aut tangere vasa quæ ad usum sanctuarii pertinent, nisi la vero inter innocentes manus meas, et fuserint velut mundissimæ manus meæ; ne quando irascaris indignatione contra me, et pereciatis me super temeritate. Qui vivis, etc.

ORATIO DIACONI.

Domine Jesu Christe, sanctorum minister et tabernaculi veri, quod fixit Deus et non homo; qui quos constituerent Apostoli tui super Leviticum opus, viros plenos Spiritu sancto et sapientia eligi voluisti; et qui me non meis meritis intra eorumdem Levitarum numerum dignatus es aggregare: da mihi et omnibus qui tanto ministerio gloriantur, vigili sollicitudine pauperum tuorum curam habere, ut singulis prout cuique opus est, dividantur bona tua: da Spiritum sanctum ad robur quibus commisisti consummando-

rum consortium sacramentorum: da habere mysterium fidei in conscientia pura, et calceatos pedes in præparatione Evangelii pacis; ut dignos nos facias in partem sortis sanctorum in lumine. Qui vivis, etc.

ORATIO PRESBYTERI.

Domine Jesu, Apostole et Pontifex confessionis nostræ, semper vivens ad interpellandum pro nobis; qui cum essem parvulus in oculis meis, ex hominibus assumpsisti me, et pro hominibus constituisti me in iis quæ sunt ad Deum, ut offeram dona et sacrificia pro peccatis, et condolere possim iis qui ignorant et errant: emenda, quæso, per sanguinem tuum conscientiam meam ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi, et sanctifica me in veritate; ut sacrificia mea consumantur igne quotidie, et tibi confixus cruci immoler ipse supra sacrificium. Fac ut bonus dispensator multiformis gratiæ Dei, in membra tua illam administrans, impendam et super impendar ipse pro animabus fratrum meorum, servorum tuorum; et concede ut te clarificans super terram, et opus consummans quod dediti mihi ut faciam, ubi es tu et ego sim tecum, ut videam claritatem tuam quam dedit tibi Pater, quia dilexit te ante constitutionem mundi. Qui vivis et regnas, etc.

ORATIO PASTORIS.

Clementissime Domine Jesu Christe, Pontifex æterne, qui me indignum famulum tuum, ignorantem egressum et introitum meum, ad functionem muneric Apostolici vocare dignatus es, ut oves hujus ovilis salutaris pabulo doctrinæ pascerem, et Ecclesiæ huic quam tuo pretioso sanguine redemisti, in his quæ ad te sunt præsessem : horreo et toto corpore contremisco, quoties considero quis ego sim, et quid requirat onus quod infirmis humeris meis incumbit. Qui enim pro una et sola animula mea rationem non possum reddere, pro toto hoc grege quomodo reddam? Quid ego infelix? quo me vertam, si tantum thesaurum, si pretiosum depositum illud quod tibi sanguine proprio comparasti, contingat me negligentius custodire? Si stillantem in Cruce sanguinem tuum collegissem, essetque repositus penes me in vase vitro quod portare sæpius oporteret, quid animi habiturus essem in tanto discriminè? At certe pretiosum illum sanguinem quem tu, mercator non insipiens, imo ipsa Patris sapientia, ut pretium animalium dedisti, servandum accepi a te, Domine, idque in vasis fictilibus, et quovis vitro fragilioribus. Impares sunt sane humeri mei tanto oneri, si meas vires respiciam :

impeditioris et tardioris lingua sum; nescio loqui, puer sum, et regi quam regere magis idoneus. Obsecro igitur te principem Pastorum et nostrum Archiepiscopum, qui nullum vocare soles ad aliquod munus obeundum, cui non etiam eas largiaris dotes quibus ornatus et instructus dignè opus ad quod vocatus est perficere possit: me etiam inutile sarmentum insere in te qui es vitis vera, ut fructus feram uberrimos. Da servo tuo cor docile, ut voluntatem tuam annuntiem populo tuo. Da mihi amplecti eum qui secundum doctrinam est fidelem sermonem, ut potens sim exhortari in doctrina sana, et eos qui contradicunt arguere. Verbum veritatis ne auferas ab ore meo, et da mihi gratiam, ut ferventi spiritu eloquar illud, ne aures tantum feriat, sed cor penetret, et fructum optatissimum afferat. Renova vitam meam, et mores meos in melius commuta; ne dum aliis prædicaverim ipse reprobus efficiar. Tolle a me superbiam, iracundiam, sensuitatem, et turpis lucri cupiditatem. Largire hospitalitatem, beniginitatem, sobrietatem, justitiam, sanctitatem et continentiam; ne ulli hominum scandalum præbeam, aut blasphemandi verbum tuum occasionem afferam. Concede mihi spiritum quo oves meas in visceribus tuis diligam, nec aliter tractem quam mater unicum quem habet filium

tractare soleat; nulla infirmetur, cum qua
ego non infirmer; nulla scandalizetur, et
ego non urar: libentissime mea omnia im-
pendam, et super impendar ipse pro ani-
mabus earum. Juva me, Domine, ut quod
infirmum est consolidem; quod ægrotum,
sanem; quod confractum, alligem; quod ab-
jectum, reducam; quod perierat, requiram:
quos credidisti mihi custodiam, et unus ex
eis non pereat. Sanctifica nos in veritate, o
sanctificator hominum benignissime, atque
illos ab omnibus inimicis et adversitatibus
corporis et animæ custodi: sic mihi obtem-
perent, sic me diligent, ut sit rationabile ob-
sequium eorum, et vias Christiano dignas
ambulent; ut ego et verbo et exemplis eos
præcedendo, et illi me sequendo, pariter
curramus ad te verum animarum nostrarum
Pastorem, qui nos in loco pascuae colloca-
bis, ubi vivis et regnas, etc.

DEPRECATIO

*Pro illustrissimo et reverendissimo in Christo
Patre et Antistite nostro.*

Pastorum princeps Christe, qui posuisti
Episcopos regere Ecclesiam quam acquisisti
sanguine tuo; exaudi preces servorum tuo-
rum, et respice propitius ad famulum tuum
Antistitem nostrum N. in æternum serva illi
misericordiam tuam, et testamentum tuum

fidele ipsi. Sanctifica eum in veritate, et
abundet in spe, et virtute Spiritus sancti:
memor sis omnis sacrificii ejus, et holocaustum
ejus pingue fiat; ut sequester et medi-
sus sit inter te et populum tuum omni tem-
pore, et ascendat ex adverso, opponatque
murum pro domo Israel. Da viro dexteræ
tuæ contra inimicos tuos potentiam, et indue
illum virtute ex alto, ut valeat irrumpere
iniquitates, non respiciens personam homi-
num, sed in promptu habens ulcisci omnem
inobedientiam, et destruere omnem altitudi-
nem extollentem se adversus scientiam Dei;
ad nihilum deducatur in conspectu ejus ma-
lignus, timentes autem Dominum glorifecit,
et sit honorabile nomen eorum coram illo.
Oves tuæ vocem ejus audiant, et subjaceant
illi; ipse enim pervigilet quasi rationem pro
animabus nostris redditurus, ut cum gaudio
hoc faciat et non gemens, hoc enim non
expedit nobis. Tu qui corda nosti omnium,
ostende filio hominis quem confirmasti tibi,
quos elegeris accipere locum ministerii, ut
neque volentis neque currentis ratione ha-
bita, eos tantum in partem ministerii ad-
sciscat quibus datum est a Patre; ut dum
Sacerdotalem gentem per eum multiplicas,
Ecclesiae tuæ magnificetur lætitia, et de pro-
fectu sanctorum ovium fiant æterna gaudia
Pastoris. Amen.

GEMITUS ANIMÆ

*Pro conversione Sacerdotum aberrantium
a pietate.*

Benignissime JESU, tradite Sacerdotibus, et impiis ad illudendum, et flagellandum, et crucifigendum : sanguis quem effudisti clamat ad te, ut intuearis et respicias opprobrium Ecclesiæ quam dilexisti, et pro qua te ipsum tradidisti, ut illam sanctificares et exhiberes tibi gloriosam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid hujusmodi, sed ut sit sancta et immaculata. Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus, et egressus est a sponsa tua decor ejus, propter peccata Prophetarum ejus, et iniurias Sacerdotum ejus : conjuratio enim ipsorum in medio ejus; sicut leo rugiens rapiensque prædam, animas devorant, contemnunt legem tuam, polluant sanctuaria tua, inter sanctum et prophanum non habent distantiam, a sabbatis tuis avertunt oculos suos, et coinquinaris in medio eorum. Omnes isti æs, et stannum, et ferrum, et plumbeum in medio fornacis, scoria argenti facti sunt; non circa altaris officia dediti, sed contempto templo et sacrificiis neglectis, implicant se negotiis sæcularibus et festinant participes fieri conviviorum, ludorum et surrilitatis, nihil habentes dignum Sacer-

dotio; mensa quam parasti in conspectu nostro adversus eos qui tribulant nos, fit ipsis in laqueum, et in retributions et in scandalum, quia offerunt panem pollutum, ignem alienum super altare tuum. Quanta malignatus est inimicus in sancto? Quid est quod dilecti tui in domo tua faciunt scelera multa? O mi JESU! Demoliti sunt vineam tuam, conculcaverunt partem tuam, dederunt portionem tuam desiderabilem in desertum solitudinis, retrahunt homines a sacrificio, scandalizant plurimos in lege, et per eos nomen tuum jugiter tota die blasphematur in Gentibus : dedisti eos contemptibiles et humiles omnibus populis; et ecce iniquitas eorum facta est confusio populi tui; etenim propter eos facti sumus opprobrium vicinis nostris, subsannatio et illusio his qui in circuitu nostro sunt. Domine iudex noster, Domine legifer noster, Domine rex noster, quando respicies? Restitue Ecclesiam tuam a malignitate eorum, a filiis Belial sponsam tuam : leva manus tuas in superbias eorum; et quia gloriati sunt qui oderunt te, in medio solemnitatis tuæ, imple facies eorum ignominia, ut querant nomen tuum. Tempus faciendi, Domine: dissipaverunt legem tuam; converte manum tuam ad eos, et excoque ad purum scoriam eorum, et aufer omne stannum eorum, et restitue

ministros tuos ut fuerunt prius, et Christos tuos sicut antiquitus : ingrediatur in eis ignis a Domino; ignis, inquam, non comburens, sed illuminans; non consumens, sed lucens: esto illis quasi ignis conflans et quasi herba fullonum : purga filios Levi, et cola eos quasi aurum et quasi argentum : sint tibi offerentes sacrificia in justitia; placeat Domino sacrificium Juda et Jerusalem sicut dies sæculi, et sicut anni antiqui : ubi abundavit delictum, superabundet et gratia; et qui hactenus fuerunt ovibus tuis odor mortis in mortem, sint ipsis odor vitæ in vitam; omnes qui viderint eos cognoscant illos, quia isti sunt semen cui benedixit Dominus. Amen.

ORATIONES PRO UNIVERSO CLERO.

Deus, qui ad excolendum agrum tuum hominibus plantatoribus et rigatoribus ita uteris, ut des solus incrementum; da gratiam tuam adjutoribus tuis, ut profectu eorum manifesto seipso salvos faciant et eos qui ipsos audient. ** Ministros augusti sacrificii fac nos tibi, Deus, totos consecrari et devoveri; ut qui in partem venimus Sacerdotii unigeniti Filii tui, ejusdem etiam oblationis et sacrificii pars esse mereamur. ** Quos elegisti et posuisti, Domine, ad pascendum Unigeniti tui carne et sanguine

populum tuum, fac Ministros tuos omnes eumdem cum Filio tuo cibum habere; ut faciant voluntatem tuam, et impigre ac sincere opus tuum perficiant. Per Dominum, etc.

SINGULIS HEBDOMADIBUS.

CONFESSIO PECCATORUM PERAGENDA.

Quandoquidem juxta Spiritus sancti oraculum, *Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est* (1), ad salutarem penitentiae piscinam sæpiissime recurrere operæ pretium est; ut, omnibus conscientiæ sordibus abstersis, castis dilecti animæ nostræ sponsi frui mereamur amplexibus.

Nimirum sacramentum hoc, ille ipse fons esse videtur de quo vaticinatus est Zacharias his verbis: *In die illa erit fons patens domui David, et omnibus habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris, fons utique justitiae, et aquæ salientis in vitam æternam* (2).

Illud est omnipotentis Medici conclave, in quo remedia omnibus animæ morbis et vulneribus sanandis comparata reperies; remedia, inquam, ipsomet pretioso et efficacissimo Christi sanguine concreta.

(1) 1 Joan. 1. — (2) Zach. 13.